

Sporočilo za javnost

V Luxembourg, 30. maja 2017

Nadzor ribištva v EU: revizorji pravijo, da je potrebnih več prizadevanj

Evropsko računsko sodišče v svojem novem poročilu ugotavlja, da je za vzpostavitev uspešnega nadzornega sistema za ribištvo potrebnih več prizadevanj. Revizorji pravijo, da so države članice in Komisija v zadnjem desetletju sicer dosegle napredek, vendar EU še nima dovolj uspešnega nadzornega sistema za ribištvo, ki bi podpiral skupno ribiško politiko.

Revizorji so obiskali štiri države članice: Španijo, Francijo, Italijo in Združeno kraljestvo (Škotsko). Nobena od njih ni dovolj preverila točnosti informacij o zmogljivosti svojih flot ali informacij o plovilih v svojem registru flote. Nobena ni preverila tonaže svojih ribiških plovil, dve pa nista preverili moči motorja. Poleg tega so revizorji ugotovili bistvene neskladnosti med podatki o plovilih v registru flote in podatki v podporni dokumentaciji.

Revizorji pravijo, da so na splošno vse preučene države članice ustrezno izvajale ukrepe za upravljanje ribištva. Satelitski sistemi za spremljanje plovil zagotavljajo pomembne informacije za spremljanje ribolovnih dejavnosti in nadzor nad njimi. Vendar se zaradi uporabe izjem, dovoljenih v uredbi o nadzoru, 89 % flote EU ni spremljalo, kar je oviralo uspešno upravljanje pri nekaterih vrstah ribolova in nekaterih vrstah rib.

„Države članice uredbe EU o nadzoru ribištva še ne izvajajo v celoti,” je povedal Janusz Wojciechowski, član Evropskega računskega sodišča, pristojen za poročilo. Dodal je: „Poleg tega je treba spremeniti nekatere določbe uredbe, da bi lahko države članice uspešno nadzirale svoje ribolovne dejavnosti.”

Države članice so dobro upravljele izkoriščanje svojih ribolovnih kvot. Toda kadar so organizacijam proizvajalcev dovolile upravljanje razdeljevanja kvot, niso vedno vedele, katera merila so se uporabila. Zaradi tega pomanjkanja preglednosti so države članice težko ugotovile, kdo so dejanski upravičenci do ribolovnih možnosti, ocenile morebitne negativne vplive na okolje in lokalno gospodarstvo ter sprejele popravljalne ukrepe, kadar je bilo to ustrezno. Revizorji pa so ugotovili tudi primere dobre prakse, v okviru katerih so profesionalne ribiške organizacije od svojih članov poleg izvajanja ukrepov, ki jih določa skupna ribiška politika, zahtevale tudi izvajanje dodatnih, bolj osredotočenih ohranitvenih ukrepov.

Podatki o ribolovnih dejavnostih, zbrani v okviru uredbe o nadzoru, niso bili dovolj popolni niti zanesljivi. Revizorji pravijo, da so bili podatki o ulovu za plovila, katerih deklaracije so v papirni obliki in ki pomenijo bistven del flote EU, nepopolni in pogosto nepravilno evidentirani. Ugotovljena so bila velika neskladja med

Namen tega sporočila za javnost je predstaviti glavna sporočila posebnega poročila, ki ga je sprejelo Evropsko računsko sodišče.

Celo poročilo je na voljo na www.eca.europa.eu.

ECA Press

Mark Rogerson, uradni govorec T: (+352) 4398 47063

M: (+352) 691 55 30 63

Damijan Fišer, tiskovni predstavnik T: (+352) 4398 45410

M: (+352) 621 55 22 24

12, rue Alcide De Gasperi, L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

prijavljenimi iztovarjanji in poznejšimi evidencami o prvi prodaji. Dve od štirih obiskanih držav članic nista dovolj izmenjavali informacij o dejavnostih plovil in jim sledili iz ene države članice zastave v drugo državo. Postopki držav članic za potrjevanje podatkov niso bili zadostni. Poleg tega so se podatki o celotnem ulovu, ki so jih evidentirale države članice, bistveno razlikovali od podatkov, ki so bili na voljo Komisiji.

Obiskane države članice so na splošno dobro načrtovale in izvedle inšpekcijske preglede ribolova. Toda inšpektorji niso imeli dostopa do informacij o plovilih v realnem času, zaradi česar so bili inšpekcijski pregledi manj uspešni. Kljub temu, da so bili standardizirani inšpekcijski postopki vzpostavljeni, se niso vedno uporabljali. O rezultatih inšpekcijskih pregledov se ni vedno pravilno poročalo, uporabljene kazni pa niso bile vedno dovolj odvračilne. Sistem točk, ki je bil ključna inovacija za zagotavljanje enake obravnave gospodarskih subjektov v ribištvu, se je med obiskanimi državami članicami in celo znotraj iste države članice uporabljal zelo različno.

Komisiji in državam članicam so revizorji dali več priporočil za izboljšanje zanesljivosti informacij o ribiških flotah, spremljanja izvajanja ukrepov za upravljanje ribištva, zanesljivosti podatkov o ribištvu ter izvajanja inšpekcijskih pregledov in kazni.

Pojasnila za urednike

Cilj skupne ribiške politike EU (SRP) je zagotoviti dolgoročno trajnostnost staležev rib in ribiškega sektorja. Mnogi staleži so še vedno prelovljeni, zato si je treba še naprej prizadevati za uspešno upravljanje ribištva. SRP zato vključuje ukrepe za omejevanje zmogljivosti ribiške flote in upravljanje ribištva s tem, da določa omejitve glede ulova, na primer kvote, in ribolovne dejavnosti, na primer omejitve ribolovnega navora ali tehnična pravila za nekatere vrste ribolova.

Za uspešno SRP sta potrebna zasnova in izvajanje uspešnega nadzornega sistema. Nadzorni sistem je bil nazadnje reformiran leta 2009, da bi se odpravile resne slabosti, ki jih je ugotovilo Sodišče v svojem Posebnem poročilu št. 7/2007.

Posebno poročilo št. 8/2017 – Nadzor ribištva v EU: potrebnih je več prizadevanj – je na voljo na spletišču Evropskega računskega sodišča (eca.europa.eu) v 23 jezikih EU.